

MANAGEMENT SCIENCE AND ITS RELATIONSHIP WITH THE SCIENCE OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORT

Nichifor Florin ^{1*}

Onose Ionuț ²

^{1,2} "Al. I. Cuza" University of Iasi, 3, Toma Cozma Street, Iasi, Romania

Keywords: *organizational culture, organizational area, sport organization.*

Abstract

This paper addresses to those who wish to understand managerial activity and what organizational culture represents in the Romanian context, both related to the field of sport and sports organizations. Its objective is to endow the people interested with theoretical and applicative information within a well-known field – management – about a “pillar” that has been intensely and thoroughly studied in Romania mostly after the 90s: organizational culture. The interest for their own organization (i.e. an education establishment – school/theoretical high school/vocational high-school, faculty, university, sports club, sports association, firm, etc) shown by the manager and by his collaborators to obtain results/ performances is not a recent one. In exchange, the competition on the market of obtaining and training valuable human resources (pupils/ university students/ athletes/ teachers/ coaches) shifts the attention of sports top-managers toward a managerial activity, which aims to be effective in the field of sport or education.

1. Introduction

Though relatively young, management science has become a coherent system, with a specific research objective and with its own scientific methodical methods and procedures, with specific terminology, thus proving a strongly interdisciplinary character (with elements from sociology, economy, psychology, anthropology, etc).

Several authors (Rusu, 1999, p.11) posit that management science represents an organized and coherent cluster of notions, principles, methods, and techniques meant to systematically explain and find solutions for management issues related to organization management and to their fields of activity, as well as to all organizational levels.

* E-mail: florinnichifor@yahoo.com, onoseionut@yahoo.com

2. Material and methods

Managerial determinants in the field of physical education and sport:

a. Socioeconomic determinant:

- it refers to the dependence of management relations on the nature and existing modalities of property, on the nature of funding sources, on the level of local, regional, or national economic development.

b. Technical-material determinant:

- it is provided by the ways in which the characteristics of labour objectives and means influence the features of sports management and the relations within it, implicitly.

c. Human determinant:

- it is reflected by the interaction between two elements: the collective of each sports organization and the organizational managerial culture of the members of these structures.

In this context, it is essential not to neglect one of the main components of managerial activity: *managerial relationship*.

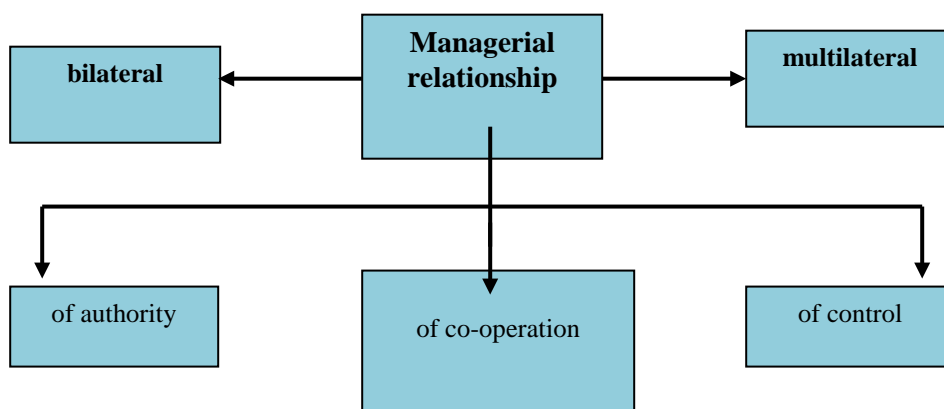

Figura 1. *Typology of managerial relationships* (processed after Mihăilescu N. 2006)

Managerial activity in the sports field includes the establishment of specific variables (Mihăilescu, 2006, p. 26):

- nature of legal person (public/private) and legal-normative framework;
- sports structure category (mono/multi-sport, of initiation, performance, great performance), and the dimension and complexity of sports activity (number of sections, number of employees, etc);
- human potential (coaches, athletes, managers, etc), training level, improvement possibilities;

- the view of managers, of the personnel, of promoted management styles.

Types of resources in the management of physical education and sport:

Human resources represent the most important resource of sports activity. From the perspective of activity contents, human resources are divided into two categories:

- ▶ managerial resources;
- ▶ execution resources.

They refer to coaches, physical education teachers, athletes, managers, officials, researchers, and to support, serving, and maintenance personnel, etc.

The categories of human resources necessary to a sports activity are determined by its specifics. Human resources necessary for organizing competitions can be divided into the following categories (Mihăilescu, 2006, p. 58): athletes and technicians, officials and organization personnel, serving personnel (sports base developer, meal, lodging, transportation), and managerial personnel (general manager, expert manager).

The capacity/ ability of managing correctly the human resources who are in contact with the manager are among the main attributes for the success of a managerial activity and in the sports field. Some of the managers neglect this aspect, which may entail negative and long-term consequences in their managerial activity (Bardel, Fontayne, Colombel, & Schiphof, 2014, p. 171-176).

Material resources comprise specific means, as follows: sports bases, fields, instalments, materials, equipments, etc. These material resources are different by sports branch and by activity at the same time.

Such an example is provided by athletics:

- ▶ material specific to the track and field: fences, hurdles, water jump hurdles, track starting blocks, batons;
- ▶ materials specific to long jumps – triple jump: landing pit, threshold, pit leveler, rulers, etc;
- ▶ means specific to long and high jumps: landing sector, crossbars, measuring devices;
- ▶ materials specific to throwing: sectors, stops, rulers, protection cages, throwing objects with specific shapes and different weights;
- ▶ materials necessary for officials: stop watches, stop watch devices, flags, starter pistols, rulers, and other measuring devices;
- ▶ materials necessary for secretariat activity: computer, copy machine, tables, chairs;
- ▶ locker rooms for athletes, officials, and other categories of personnel;
- ▶ athletes footwear is specific to events and different between similar events: example – difference between track spikes for sprint and hurdles, or between long and triple jump.

These particular aspects concerning material resources were presented in order to highlight the complexity of managerial activities to conduct in order to observe all the regulations in the pre-season and mostly in the competition period (Nica & Iftimescu, 2006, p. 12).

Financial resources refer to the funds necessary for organizing and conducting sports activities. From the perspective of managerial approach, we believe it necessary to underscore two aspects.

The first and most important of them refers to actions taken to ensure the financial funds necessary for organizing and conducting sports activity; the second aspect refers to the need of using funds effectively, which involves using the amounts responsibly and, in some cases, respecting expenditure levels and limits set by legislative acts (Mihăilescu, 2006).

Informational resources represent the category of resources with highest dynamic, which has gained increased importance. It is well known that information is essential to make a decision (seen as the main instrument of management) and that whoever holds information holds power (Prodan, 2005, p. 9-10).

Certain specialists include *time* as the fifth resource, “the most important management resource”, because it conditions the most the quantity and quality of decisions adopted and of actions initiated to adopt them (Todea, 2003, p. 240). Time is a limited good, because it cannot be bought or sold, it cannot be stored or conserved; it is impossible to increase time, and its passage is both irrecoverable and irremediable (Mihăilescu, 2006).

3. Results and Discussions

Administration – which ensures the unitary organization of activities, which coordinates and directs them in agreement with organization goal – has become well known in all fields and at all levels as management. From an etymologic perspective, management comes from the Latin *manus* (manoeuvring, piloting). This word led to the Italian *mannegio* and to the French *manège*, borrowed into English as the verb “to manage” (to run, to lead).

Concerning the modern approaches to managerial theories, they focus on strategic aspects related to the development of strategic missions and to the promotion of values, to managerial change, to quality management promotion, to the optimization of relations and power of decision.

Numerous authors agree with the definition provided by H. Fayol, according to which “to manage is to forecast and plan, to organize, to command, to coordinate and to control” (cited by Mihăilescu, 2006, p.112). From another perspective, management involves planning, decision-making, leading the activity of a group of persons that act together to attain a common goal (Ray, 1997 cited by Todd, Andrew & Sowieta, 2012, p. 49–56).

4. Conclusions

If we were to synthesize the essence of various viewpoints expressed by specialists, we would posit that the management of sports activity could be defined by “the totality of specific processes and relations through which the resources of sports structures are organized, run, and managed both overall and on levels and competences, in order to attain goals effectively.” (Zakus, 2014, p. 133-158);

Considering the aforementioned definitions provided for management, we outline three main ideas below:

- ▶ Managers accomplish forecasting, organizing, coordinating, training, and controlling-assessing functions;
- ▶ Management is applied to all types of organizations, regardless of the field (economic, social, political, cultural, sports) or organization form (governmental/nongovernmental, patrimonial / non-patrimonial, public / private);
- ▶ Management is applied to all organization levels, from top to operational management;
- ▶ The purpose of management is to determine increased organizational efficacy and efficiency.

References

1. MIHĂILESCU, N. (2006). *Management, marketing, legislație în activitatea sportivă*, Pitești: Universității, 26;
2. NICA P., IFTIMESCU, A. (2006). *Management – suport de curs*, Iași: Universității “Al. I. Cuza”, 12;
3. PRODAN, A. (2005). *Managementul resurselor umane*, Iași: Universității “Al. I. Cuza”, 9-10;
4. RUSU, C. (1999). *Management strategic*, București: All Back, 11;
5. TODEA, S.F. (2003). *Managementul educației fizice și sportului*, București: Fundația România de Mâine, 240;
6. TODD S.Y., ANDREW D., SOWIETA S.E. (2009). A Personnel Management Case Study in a Canadian National Sport Organisation, *Sport Management Review*, 12, 49–56;
7. ZAKUS D.H. (2007). Critical and Ethical Thinking in Sport Management, *Sport Management Review*, 10, 133-158, 2007.

ȘTIINȚA MANAGEMENTULUI ȘI RELAȚIA ACESTEIA CU ȘTIINȚA DOMENIULUI EDUCAȚIEI FIZICE ȘI SPORTULUI

Nichifor Florin¹

Onose Ionuț²

¹Universitatea "Al. I. Cuza", Str. Toma Cozma, Nr. 3, Iași, România,

Cuvinte cheie: *cultură organizațională, areal organizațional, organizație sportivă.*

Rezumat

Lucrarea se adresează persoanelor, care doresc să înțeleagă activitatea managerială cât și cea ce reprezintă cultura organizațională, în contextul românesc, ambele raportate domeniului sportiv/organizațiilor sportive. Obiectivul acesteia, este de a-i înzestra pe cei interesați cu un bagaj informațional, teoretic și aplicativ, dintr-un domeniu cunoscut – management – despre un „pilon”, studiat mai intens și real în România, după deceniul '90 și anume, cultură organizațională. Interesul pentru propria organizație (fie aceasta instituție de învățământ–școală/liceu de profil teoretic/vocațional, facultate, universitate, club sportiv, asociație sportivă, firmă, etc.), arătat de manager dar și de colaboratorii săi, pentru obținerea de rezultate/performance, nu este de dată recentă. În schimb, concurența pe piața obținerii și formării resurselor umane de valoare (elevi/studenți/sportivi/profesori/antrenori) dirijează atenția top-managerului sportiv sau managerilor spre o activitate managerială, care încearcă să devină în domeniul sportului sau în sectorul de învățământ, performantă.

1. Introducere

Relativ tânără, știința managementului s-a constituit într-un sistem încheiat, cu un obiectiv propriu de cercetare, metode și procedee metodice științifice de studiu, terminologie proprie, manifestându-se ca o știință cu un puternic caracter interdisciplinar, intersectându-se cu sociologia, economia, psihologia, antropologia, etc.

O serie de autori (Rusu, 1999, p.11), consideră că știința managementului reprezintă un ansamblu organizat și coerent de cunoștințe concepte, principii, metode și tehnici) prin care se explică și se soluționează în mod sistematic, problemele de conducere, care vizează conducerea organizațiilor și a ariilor de activitate a acestora, precum și toate nivelurile organizatorice.

2. Material și metode

Determinante manageriale în domeniul educației fizice și sportului:

a. Determinanta social-economică:

- se referă la dependența relațiilor de management de natura și modalitățile de existență a proprietății, de natura surselor de finanțare, de nivelul de dezvoltare economică local, regional sau național.

b. Determinanta tehnico-materială:

- aceasta este dată de modalitățile în care caracteristicile obiectivelor și mijloacelor muncii, influențează trăsăturile managementului sportiv și, implicit relațiile din cadrul acestuia.

c. Determinarea umană:

- este reflectată de interacțiunea a două elemente: componenta colectivității fiecărei organizații sportive și cultura managerială organizațională a membrilor acestei structuri. În acest context, nu trebuie neglijată una dintre componentele principale ale activității manageriale și anume *relația managerială*.

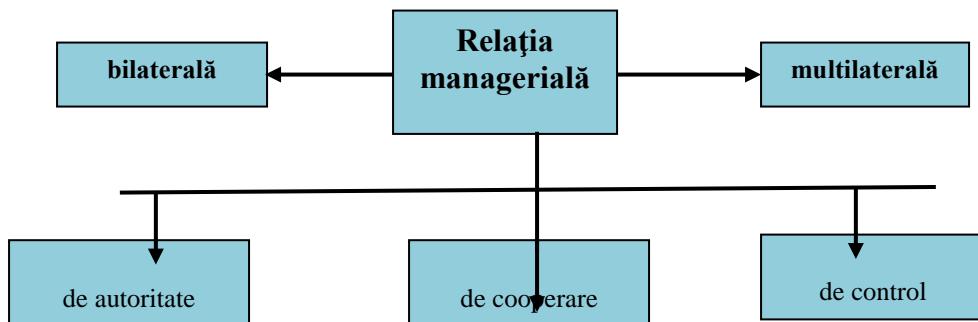

Figura 1. Tipologia relațiilor manageriale (prelucrat după Mihăilescu N. 2006)

Activitatea managerială în domeniul sportului presupune stabilirea unor variabile specifice și anume (Mihăilescu, 2006, p. 26):

- natura personalității juridice (public/privat) și cadrul juridico-normativ;
- categoria de structură sportivă (mono/polisportivă, de inițiere, performanță, mare performanță), precum și de dimensiunea și complexitatea activității sportive (număr de secții, număr de salariați, etc.);
- potențialul uman (antrenori, sportivi, manageri, etc.), nivelul de pregătire, posibilitățile de perfecționare;
- concepția managerilor, a personalului, stilurile de management promovate.

Tipuri de resurse în managementul educației fizice și sportului:

Resursele umane reprezintă cele mai importante resurse ale activității sportive (Lăzărescu, 1996; Lador, 2000). Din perspectiva conținutului activității desfășurate, resursele umane se împart în două categorii:

- ▶ resurse manageriale;
- ▶ resurse de execuție.

Acestea se referă la: antrenori, profesori de educație fizică, sportivi, manageri, arbitri, cercetători, personal de susținere, de deservire și întreținere, etc.

Categoriile de resurse umane necesare unei activități sportive sunt determinate de specificul acesteia.

Resursele umane necesare organizării de competiții pot fi împărțite în următoarele categorii (Mihăilescu, 2006, p. 58): sportivi și tehnicieni, arbitri și personal de organizare, personal de deservire (amenajator baze sportive, masă, cazare, transport) și personal managerial (manager general, manager pe domeniul de competență).

Capacitatea, abilitatea gestionării corecte a resurselor umane cu care interacționează managerul, este unul din attributele principale ale succesului unei activități manageriale și în domeniul sportului. Neglijarea acestui aspect, de unii dintre manageri, poate avea consecințe negative și de durată în activitatea managerială pe care o desfășoară (Bardel, Fontayne, Colombel & Schiphof, 2014, p. 171-176).

Resursele materiale sunt constituite din mijloace specifice constând din: baze sportive, terenuri, instalații, materiale, echipamente și altele asemenea. Aceste resurse materiale sunt diferite în funcție de ramura de sport concomitent cu activitatea desfășurată.

Un exemplu în acest sens ar fi disciplina atletism:

- ▶ materiale specifice pistei de atletism: garduri, obstacole, groapă cu apă, blocstarturi, bețe de ștafetă;
- ▶ materiale specifice sectorului de lungime - triplusalt: groapă cu nisip, prag, nivelelor groapă, rulete, etc.;
- ▶ mijloace specifice sectoarelor de săritura în lungime și prăjină: sector de aterizare, stâlpi, ștachetă măsurători înălțime;
- ▶ materiale specifice probelor de aruncări: sectoare amenajate, opritori, rulete, cuști de protecție, obiecte de aruncat de forme specifice și greutăți diferite;
- ▶ materiale necesare desfășurării activității de arbitraj: cronometre, instalații de cronometraj, fanioane, pistol start, rulete și alte aparate de măsură;
- ▶ materiale necesare activității de secretariat: calculator, copiator, mese, scaune;
- ▶ vestiare pentru sportivi, arbitrii și alte categorii de personal;
- ▶ încălțăminte sportivilor este specifică probelor și diferențiată între probe asemănătoare: exemplu – diferența pantofilor cu cuie între probele de sprint pe plat și peste garduri, ori între lungime și triplusalt.

Aceste aspecte particulare, în cea ce privesc resursele materiale, au fost prezentate cu scopul de a sublinia complexitatea acțiunilor manageriale ce trebuie realizate pentru buna desfășurare a activității pe care o încadrăm în prevederile regulamentare în perioada premergătoare competiției și în special în timpul desfășurării acesteia (Nica & Iftimescu, 2006, p.12).

Resursele financiare se referă la fondurile necesare organizării și desfășurării activităților sportive. Din perspectiva abordării manageriale considerăm necesară evidențierea a două aspecte: primul aspect și cel mai important se referă la acțiunile desfășurate pentru asigurarea fondurilor financiare necesare organizării și desfășurării activității sportive, cel de-al doilea aspect se referă la necesitatea utilizării eficiente a fondurilor, cea ce presupune

angajarea responsabilă a sumelor și, în unele cazuri, respectarea unor naturi de cheltuieli și baremuri stabilite prin acte normative (Mihăilescu, 2006).

Resursele informaționale reprezintă categoria de resurse cu cea mai mare dinamică, căreia i se acordă o importanță din ce în ce mai mare. Este cunoscut faptul că informația stă la baza deciziei (considerat principalul instrument de management) și recunoscut aspectul că cine deține informația deține puterea (Prodan, 2005, p. 9-10).

Timpul este considerat de unii specialiști ca fiind a cincea resursă, „cea mai importantă resursă a managementului”, întrucât condiționează în modul cel mai important cu puțință cantitatea și calitatea deciziilor adoptate și acțiunile inițiate pentru adoptarea lor (Todea, 2003, p. 240).

Timpul este un bun rar și limitat, nu poate fi vândut sau cumpărat, nu poate fi stocat sau pus deoparte, este imposibil să mărim timpul, iar trecerea acestuia este irecuperabilă și iremediabilă (Mihăilescu, 2006).

3. Rezultate și discuții

Activitatea de conducere, cu rol de a asigura organizarea unitară a activităților, de a coordona și dirija în concordanță cu scopurile organizațiilor este cunoscută astăzi în toate domeniile și la toate nivelurile sub denumirea de management. Din punct de vedere etimologic cuvântul management își are originea în expresia latină „manus” (manavrare, pilotare).

Derivat din acest termen s-au format cuvintele „mannegio” în limba italiană și „manege” în limba franceză, de unde a fost împrumutat în limba engleză sub forma verbului „to manage” (a administra, a conduce).

În cea ce privește abordările moderne ale teoriilor manageriale, acestea pun accent pe aspecte strategice care vizează dezvoltarea misiunilor strategice și promovarea valorilor, schimbarea managerială, promovarea managementului de calitate, optimizarea relațiilor și a puterii de decizie.

Numeroși autori consideră de actualitate definiția dată de H. Fayol, conform căreia „activitatea de management înseamnă a prevedea și a planui, a organiza, a comanda, a coordona și a controla” (citată de Mihăilescu, 2006, p.112).

4. Concluzii

În esență și sintetizând mai multe puncte de vedere exprimate de specialiști, putem considera că managementul activității sportive, poate fi definit ca „totalitatea proceselor și relațiilor specifice prin intermediul cărora se organizează, se administrează și se gestionează resursele unei structuri a sportului, atât pe ansamblu, cât și pe niveluri și componente, cu scopul realizării cu eficiență a obiectivelor propuse” (Zakus, 2014, p. 133-158).

În contextul definițiilor managementului prezentate mai sus considerăm că putem sintetiza următoarele idei principale:

► Managerii îndeplinesc funcții de previziune, de organizare, coordonare, de antrenare și de control-evaluare;

► Managementul se aplică la toate tipurile de organizații, indiferent de domeniul în care acesta funcționează (economic, social, politic, cultural, sportiv) sau de forma de organizare (guvernamental/neguvernamental, patrimonial/nepatrimonial, public/privat);

► Managementul se aplică la toate nivelurile organizaționale, de la cel de top la cel operațional;

► Scopul managementului este determinarea creșterii eficacității și eficienței organizaționale.